

man i 1911—12 er oppe paa 1,350,000 Kr. Det er altsaa kun Kommunitilskuddet, jeg nævner her; det samlede Beløb, der blev udbetalt i 1911—12 af Hjælpekasserne, er 1,455,500 Kr. Der vil i øvrigt i Bemærkningerne til Lovforslaget findes ret udførlige af Statistisk Bureau udarbejdede skematiske Oplysninger om Hjælpekassernes Virksomhed, navnlig i det sidste Aar. Jeg skal henvise til disse Oplysninger og ikke komme ind paa flere Tal, i hvert Fald ikke nævneværdigt.

Der er kun et Omraade, hvor jeg gerne vil nævne et Par Tal, nemlig med Hensyn til de Enker og Enkemænd, der faar Understøttelse af Hjælpekasserne, for saa vidt de har Børn. Det er et af de Omraader, der har været baade meget omtalt og til Dels omstridt, og jeg har derfor fundet det rigtigt at sørge for, at det af de Oplysninger, vi har været nødt til at ulejlige Kommunalbestyrelserne med at fremskaffe, kunde ses, hvor mange Enker og Enkemænd med Børn under 15 Aar der nu fik Understøttelse af Hjælpekasserne. Jeg nævner da først Enkerne; med Hensyn til dem har vi et Sammenligningsgrundlag, idet der af min Forgænger af Hensyn til et privat indbragt Lovforslag om Understøttelse til Enker med Børn var indsamlet Oplysninger, som angik samtlige Kommuner udenfor København, for Regnskabsaaret 1908—09. Efter disse Oplysninger, som jeg for Resten før har haft Lejlighed til at gøre Rede for her i Tinget, var der i 1908 af Hjælpekasserne ydet Understøttelse til 2,344 Enker med 5,633 Børn til et samlet Beløb af 138,115 Kr. Efter de Oplysninger, som nu foreligger, var de tilsvarende Tal i 1911—12, altsaa nøjagtig 3 Aar efter, 2,823 Enker med 6,885 Børn og et samlet Beløb af 300,297 Kr. Ærede Medlemmer vil straks skønne, at medens Antallet af Enker og af Børn er steget i samme Forhold, er Beløbet steget i et helt andet Forhold. Det kan man hurtigt regne ud. Det vil sikkert interessere, naar jeg oplyser, at medens Beløbet i 1908—09 udgjorde ca. 59 Kr. pr. Enke og 24½ Kr. pr. Barn, var det tilsvarende Tal for 1911—12 godt 106 Kr. pr. Enke og ca. 44 Kr. pr. Barn, eller med andre Ord, det viser sig, at Beløbet pr. Enke og pr. Barn er næsten fordoblet. Jeg havde i Gaar Lejlighed til i Landstinget at benytte de samme Tal med Hensyn til Spørgsmaalet om Fastsættelsen af Underholdsbidrag til Børn af Enker og af Enkemænd, og jeg skal ikke her gentage, hvad jeg i Lands-

tinget havde Lejlighed til udførligt at gøre Rede for. Jeg har her nævnt et specielt Omraade, som viser, hvilken Udvikling Hjælpekasserne er undergaaet. Jeg kan ikke opgive de samme Tal for Enkemændene, idet vi for deres Vedkommende ikke har Tallene for 1908—09, men jeg kan oplyse, at i 1911—12 368 Enkemænd med et samlet Børneantal af 1,168 modtog 15,982 Kr. i Understøttelse. Jeg nævner det, ogsaa fordi det viser, hvad der for Resten slet ikke er noget nyt, at Spørgsmaalet om Enkemændene og deres Børn ikke er nær saa stort som Spørgsmaalet om Enkerne og deres Børn. Jeg skal ikke komme ind paa flere Tal, men disse synes jeg dog havde saa megen Interesse, at jeg burde nævne dem.

Jeg skal saa gøre et Par Bemærkninger om de Forandringer i den gældende Lov, som jeg tillader mig at foreslaa. I al Almindelighed tager de Sigte paa i selve Loven, saa godt det lader sig gøre, at slaa fast, at det er virkelige Hjælpekasser, her er Tale om, det vil sige, Kasser, der skal træde hjælpende til, ikke Kasser for faste, vedvarende Understøttelser. Dette har man søgt at give Udtryk ved en ny Bestemmelse om, at der indenfor et samlet Tidsrum af 18 Maaneder til den samme Person kun skal kunne ydes et samlet Beløb af 180 Kr. eller i Gennemsnit 10 Kr. om Maaneden. Jeg siger paa Forhaand, at det jo er af den Slags Tal, som man er nødt til at ansætte skønsmæssigt, og hvorom der kan være forskellige Meninger, men det bryder ikke Princippet, som altsaa er dette, at der kommer et Tidspunkt, hvor den Understøttelse, den paagældende skal have for at kunne klare sig, maa siges at være det væsentligste af, hvad Familien skal have at leve af, saaledes at han i Virkeligheden selv kun tjener en lille bitte Smule til Supplering af det, han faar af det offentlige, og at naar man er kommet saa langt, er Hjælpekassens Opgave forbi, saa er det ikke længer en Hjælpekasse, som det skulde være, men saa er det blevet til en Understøttelseskasse. Her kan man altsaa — det indrømmer jeg — tage andre Tal; jeg har nu taget de her nævnte. Det er ikke praktisk at fastsætte Beløbet til 10 Kr. om Maaneden, det maa være gennemsnitligt, derfor har man sagt 180 Kr. i Løbet af 18 Maaneder, altsaa gennemsnitlig 10 Kr. om Maaneden. Altsaa, den, som kun faar 9 Kr. 50 Øre om Maaneden, kan fortsætte i saa mange Aar, det skal være,